KOMMISSIONENS BESLUT

av den 17 november 2010

beträffande stöd för att täcka kostnaderna för bortskaffande och destruering av döda djur på jordbruksföretag i Vallonien (Statligt stöd C 1/10 – Belgien)

[delgivet med nr K(2010) 7263]

(Endast de franska och nederländska texterna är giltiga)

(2010/789/EU)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 108.2 första stycket [1],

med beaktande av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet, särskilt artikel 62.1 a [2],

efter att i enlighet med nämnda artiklar ha gett berörda parter tillfälle att yttra sig [3], och

av följande skäl:

I. FÖRFARANDE

(1) Till följd av ett klagomål som lämnades in den 23 april 2007 beslutade kommissionen att inleda en granskning avseende påstått statligt stöd som beviljats av Belgien för att täcka kostnader för bortskaffande och destruering av döda djur på jordbruksföretag i Vallonien.

(2) Den 2 juli 2007 sände kommissionen en skrivelse till de belgiska myndigheterna och begärde att de skulle lämna uppgifter om den ifrågavarande åtgärden. De belgiska myndigheterna lämnade in uppgifter genom en skrivelse av den 27 juli 2007, diarieförd den 3 augusti 2007. Ett tekniskt möte hölls den 21 augusti 2007 på begäran av de behöriga belgiska myndigheterna. Efter mötet tillhandahöll dessa, den 4 oktober 2007, kompletterande uppgifter i ärendet.

(3) Genom en skrivelse av den 10 september 2007 underrättade kommissionen Belgien om att stödet förts in i registret över icke-anmälda stöd med ärendenummer NN 56/2007, eftersom det hade visat sig att delar av medlen redan hade betalats ut.

(4) Den 12 oktober 2007 hölls ännu ett tekniskt möte på begäran av de behöriga belgiska myndigheterna.

(5) Genom en skrivelse av den 25 oktober 2007 anmodade kommissionen de belgiska myndigheterna att inkomma med ytterligare uppgifter. I avsaknad av svar inom den fastställda tidsfristen sände kommissionen den 21 december 2007 en skrivelse med påminnelse till de belgiska myndigheterna och angav en ny tidsfrist för att inkomma med svar.

(6) Eftersom inget svar inkommit på den första skrivelsen med påminnelse inom den fastställda tidsfristen, sände kommissionen den 4 juni 2008 en ny skrivelse med påminnelse till de belgiska myndigheterna och uppmärksammade dem på att om den nya tidsfristen för att svara som fastställts till fyra veckor inte iakttogs, kunde kommissionen i enlighet med artikel 10.2 och 10.3 i förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget [4] sända dem ett föreläggande om att lämna upplysningar. Den tidsfristen löpte ut den 4 juli 2008. Den 1 oktober 2008 antog kommissionen ett beslut med föreläggande om lämpliga upplysningar. I beslutet anmodade kommissionen de belgiska myndigheterna bl.a. att lämna in de tillämpliga formulär som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 794/2004 av den 21 april 2004 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 659/1999 om tillämpningsföreskrifter för artikel 93 i EG-fördraget för bedömningen av stöd som beviljats efter den 31 januari 2007 [5].

(7) De belgiska myndigheterna svarade slutligen genom en skrivelse av den 27 november 2008 och lämnade in kompletterande upplysningar den 5 december 2008. De belgiska myndigheterna har fortfarande inte överlämnat de formulär som kommissionen efterfrågade i sitt beslut av den 1 oktober 2008.

(8) Den 27 januari 2009 sände kommissionen en begäran om ytterligare uppgifter till de belgiska myndigheterna. De belgiska myndigheterna svarade genom en skrivelse av den 16 mars 2009, diarieförd den 19 mars 2009.

---

[1] Med verkan från och med den 1 december 2009 har artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget ersatts av artikel 107 respektive artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget). Innehållet i bestämmelserna är dock i sak oförändrat. I detta beslut bör hänvisningar till artiklarna 107 och 108 i EUF-fördraget i förekommande fall förstås som hänvisningar till artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget.

[2] EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

[3] EUT C 191, 15.7.2010, s. 12.

[4] EGT L 83, 27.3.1999, s. 1.

[5] EUT L 140, 30.4.2004, s. 1.

(9) Genom en skrivelse av den 14 januari 2010 underrättade kommissionen Belgien om sitt beslut att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt avseende det anmälda stödet. Kommissionens beslut om att inleda förfarandet offentliggjordes i *Europeiska unionens officiella tidning* den 15 juli 2010. Kommissionen uppmanade berörda parter att inkomma med sina synpunkter på stödåtgärderna i fråga. Kommissionen har inte mottagit några synpunkter från berörda parter.

(10) Genom en skrivelse av den 19 februari 2010 begärde de belgiska myndigheterna en förlängning med en månad av den tidsfrist för att inkomma med svar som angetts i kommissionens skrivelse av 14 januari 2010. Genom en skrivelse av den 5 mars 2010 beviljade kommissionen en förlängning av tidsfristen med en månad. Genom en skrivelse av den 12 mars 2010 inkom de belgiska myndigheterna slutligen med svar på beslutet om att inleda förfarandet.

II. BAKGRUND

II.1 Kommissionens beslut – Ärende nr NN 48/03

(11) Under kommissionens granskning stod det klart att klagomålet avsåg genomförandet av den stödordning som kommissionen hade godkänt den 26 november 2003 inom ramen för ärendet om statligt stöd nr NN 48/03 (ex. N. 157/03) med titeln ”Hanteringen för bortskaffande och destruktion av kadaver från jordbruksföretag i regionen Vallonien”. Det ärendet avsåg en stödordning som anmälts av de belgiska myndigheterna och som innebar att belgiska staten skulle ge stöd till jordbruksföretag i form av subventionerade tjänster för att täcka alla kostnader för bortskaffande, förvaring, bearbetning och destruering av döda djur.

(12) För att beslutet om avslutning av räkenskaperna skulle kunna antas och med beaktande av det nära förestående ikraftträdandet den 1 januari 2004 av gemenskapens riktlinjer för statligt stöd när det gäller TSE-test, döda djur och slaktavfall (nedan kallade TSE-riktlinjerna) [1] åtog sig de belgiska myndigheterna att göra ändringar i stödordningen. Ändringarna var nödvändiga för att uppfylla kraven i TSE-riktlinjerna, närmare bestämt punkt 29. Enligt denna punkt får medlemsstaterna bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för bortskaffande av döda djur, och upp till 75 % av kostnaderna för destruering av sådana djurkroppar. Den av Belgien anmälda stödordningen uppfyllde inte denna bestämmelse, eftersom stödet enligt den belgiska stödordningen kunde täcka 100 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar.

(13) Mot bakgrund av skälen 11 och 12 åtog sig de belgiska myndigheterna (skälen 33 och 34 i kommissionens beslut om ärende NN 48/03) att ändra stödordningen så att stödet för att täcka kostnaderna för destruering av djurkroppar från och med den 1 januari 2004 endast skulle uppgå till högst 75 % av utgifterna, i stället för 100 %. De belgiska myndigheterna åtog sig även att senast i mitten av december 2003 styrka för kommissionen att de nödvändiga ändringarna hade förts in i stödordningen.

(14) På grundval av dessa åtaganden godkände kommissionen stödordningen för en period av fem år från den 31 januari 2002. Den nya tidsfristen löpte ut 31 januari 2007.

II.2 Klagomål

(15) Den 23 april 2007 mottog kommissionen ett klagomål, där det hävdades att de belgiska myndigheterna åsidosätter TSE-riktlinjerna genom att fortsätta att bevilja stöd upp till 100 % för såväl bortskaffande av döda djur som destruering av djurkroppar.

III. DETALJERAD BESKRIVNING AV STÖDET

(16) Stödordningen i fråga avser en regional åtgärd som syftar till att täcka alla kostnader för tjänster i samband med bortskaffande, transport, förvaring, bearbetning och destruering av döda djur på jordbruksföretag i Vallonien.

(17) Bortskaffandet av djurkroppar från jordbruksföretagen har organiserats och hanterats genom ett offentligt tjänsteavtal som tilldelats av de regionala myndigheterna. Efter en allmän anbudsinfordran inom Europeiska unionen som offentliggjordes genom ett meddelande om offentlig tjänsteupphandling [2] tilldelades avtalet bolaget SA. Avtalet var indelat i tre separata delar motsvarande de olika tjänster som skulle tillhandahållas:

— Insamling av djurkroppar på jordbruksföretagen och transport av dem till en bearbetningsenhet, om möjligt via en uppsamlingsplats eller en mellanförvaringsanläggning.

— Bearbetning av djurkroppar, som i sin helhet betraktas som specificerat riskmaterial, samt transport av avfallet från bearbetningen till förbränningsanläggningar.

— Fullständig destruering av avfallet från bearbetningen vid särskilda anläggningar.

[1] EGT C 324, 24.12.2002, s. 2.

[2] EGT S 156, 16.8.2001.

(18) SA RENDAC-UDES var det enda bolag som lämnade in anbud inom ramen för anbudsinfordran och dessutom avseende alla tre delarna. Avtalet tilldelades därför detta bolag den 31 januari 2002 för en period av fem år. Enligt uppgifter från de belgiska myndigheterna har avtalet förlängts minst fyra gånger: till och med den 31 december 2007, till och med den 31 december 2008, till och med den 30 juni 2009 och slutligen fram till genomförandet av ett nytt offentligt tjänsteavtal, som enligt de belgiska myndigheterna bör träda i kraft tredje kvartalet 2010.

(19) Genom den ifrågavarande stödordningen ges stöd till jordbruksföretag. De belgiska myndigheterna har bekräftat att även om stödet ges direkt till bolaget SA RENDAC-UDES i dess egenskap av tjänsteleverantör, för att täcka kostnaderna för de tjänster som tillhandahålls jordbruksföretagen, är det jordbruksföretagen som erhåller stödet i dess helhet för att täcka alla de kostnader för olika tjänster för insamling, transport, förvaring, bearbetning och destruering som de skulle ha behövt bära om stödordningen inte funnits. De belgiska myndigheterna har även försäkrat att de belopp som betalas direkt till bolaget SA RENDAC-UDES som vederlag för de tjänster som tillhandahålls jordbruksföretagen exakt motsvarar marknadspriset för de utförda tjänsterna.

(20) Det vallonska avfallskontoret vid det regionala miljöministeriet har i uppgift att betala fakturorna från SA RENDAC-UDES som upprättas på grundval av dels ett schablonbelopp, dels en prisförteckning.

(21) Inom ramen för granskningen av ärende nummer NN 48/03 bekräftade de belgiska myndigheterna att stödordningen endast avser döda djur på jordbruksföretag i Vallonien. Den avser inte djurkroppar från djurmarknader eller slakterier.

IV. **KOMMISSIONENS BESLUT AV DEN 13 JANUARI 2010**

(22) I sitt beslut av den 13 januari 2010 om att inleda granskningsförfarandet uttryckte kommissionen tvivel om stödordningens förenlighet med Europeiska unionens bestämmelser om statligt stöd. Kommissionen ansåg närmare bestämt att de stödåtgärder som syftade till att täcka mer än 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar kunde betraktas som oförenliga med den inre marknaden på grundval av TSE-riktlinjerna och Gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 (nedan kallade riktlinjerna för 2007–2013) ([1]).

(23) Med beaktande av att kommissionen hade godkänt stödordningen fram till den 31 januari 2007 på villkor att de belgiska myndigheter åtog sig att ändra stödordningen så att villkoren i TSE-riktlinjerna skulle vara uppfyllda från och med den 1 januari 2004 och de belgiska myndigheterna inte har fullgjort dessa åtaganden, drog kommissionen slutsatsen att det stöd som syftade till att täcka mer än 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar har missbrukats.

(24) Kommissionen har följaktligen i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999 i förbindelse med artikel 16 i samma förordning avseende missbruk av stöd beslutat att inleda ett formellt granskningsförfarande och har uppmanat Belgien att lämna sina synpunkter.

V. **KOMMENTARER FRÅN BELGIEN**

(25) I sitt svar av den 12 mars 2010 underrättade Belgien kommissionen om att nödvändiga åtgärder skulle vidtas för att genomföra en ny upphandling avseende ett offentligt tjänsteavtal. Enligt de belgiska myndigheterna bör arbetet med kravspecifikationerna för det framtida tjänsteavtalet vara slutfört senast den 15 april 2010 och tjänsteavtalet bör träda i kraft tredje kvartalet 2010. Fram till dess kommer, enligt de belgiska myndigheterna, det offentliga tjänsteavtal som ingicks den 31 januari 2002 och som har förlängts genom tillägg att tillämpas på samma villkor som de som gällde vid tilldelningen den 31 januari 2002.

(26) De belgiska myndigheterna har vidare angett att Vallonien i) kommer att begära att principen om stöd av mindre betydelse ska tillämpas för att reglera situationen för jordbruksföretagen under perioden den 1 januari 2004–30 juni 2008, och ii) inom en period av högst tre månader kommer att kräva återbetalning från varje jordbruksföretag av ett belopp som motsvarar 25 % av kostnaderna för bearbetning och destruering av döda djur, beräknade för perioden från den 1 juli 2008 till den dag då det nya offentliga tjänsteavtalet träder i kraft.

(27) De belgiska myndigheterna har slutligen underrättat kommissionen om att de i enlighet med kommissionens förordning (EG) nr 1860/2004 av den 6 oktober 2004 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom jordbruks- och fiskerisektorn ([2]) kommer att återkräva stöd av mindre betydelse som har överskridit 3 000 euro under en period på tre år. De belgiska myndigheterna har även bekräftat att det högsta tillåtna beloppet på 3 000 euro har överskridits för 58 jordbruksföretag.

VI. **BEDÖMNING AV STÖDET**

VI.1 **Förekomst av stöd i den mening som avses i artikel 107.1 i EUF-fördraget**

(28) I artikel 107.1 i EUF-fördraget anges att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrida konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

([1]) EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

([2]) EUT L 325, 28.10.2004, s. 4.

(29) Dessa villkor är i förevarande ärende uppfyllda när det gäller stödet till förmån för jordbruksföretag. Stödet i fråga beviljas av offentliga organ i Vallonien och ger jordbruksföretagen i Vallonien en fördel genom att undanröja de kostnader för bortskaffande och destruering av djurkroppar som de under normala omständigheter skulle ha behövt bära.

(30) Enligt domstolens rättspraxis visar enbart det faktum att ett företag får ökad konkurrenskraft i förhållande till konkurrerande företag genom en ekonomisk fördel som det inte skulle ha fått inom ramen för sin vanliga verksamhet att det finns en risk för snedvridning av konkurrensen ([1]).

(31) Stöd till företag anses påverka handeln mellan medlemsstaterna när företaget är verksamt på en marknad som är öppen för handel inom Europeiska unionen ([2]). I den berörda sektorn finns det en betydande intern handel inom Europeiska unionen. Åtgärden kan således påverka handeln mellan medlemsstaterna.

(32) Mot bakgrund av det ovanstående står det klart att villkoren i artikel 107.1 i EUF-fördraget är uppfyllda, utom när det gäller stöd som omfattas av tillämpningsområdet för lagstiftningen om stöd av mindre betydelse.

VI.1.1 *Lagstiftningen om stöd av mindre betydelse*

(33) De belgiska myndigheterna har upprepade gånger angett att de har tillämpat de bestämmelser om stöd av mindre betydelse som är tillämpliga i jordbrukssektorn. Relevanta tillämpliga bestämmelser under den perioden som stödet har betalats ut är förordning (EG) nr 1860/2004 och kommissionens förordning (EG) nr 1535/2007 av den 20 december 2007 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i EG-fördraget på stöd av mindre betydelse inom sektorn för produktion av jordbruksprodukter ([3]) genom vilken förordning (EG) nr 1860/2004 upphävdes.

(34) Stöd som uppfyller villkoren i förordning (EG) nr 1860/2004 eller förordning (EG) nr 1535/2007 anses inte uppfylla samtliga villkor i artikel 107.1 i EUF-fördraget.

(35) Det bör emellertid preciseras att enligt artikel 3.7 i förordning (EG) nr 1535/2007 om stöd av mindre betydelse får stöd av mindre betydelse inte kumuleras med statligt stöd för samma stödberättigande kostnader, om sådan kumulering leder till en högre stödnivå än den som gäller i varje enskilt fall enligt EU-lagstiftningen. Denna bestämmelse är tillämplig i förevarande ärende: stödet av mindre betydelse (som täcker 25 % av jordbruksföretagens kostnader för destruering av djurkroppar) får inte kumuleras med återstående 75 %, som enligt EU-bestämmelserna (punkt 133 i riktlinjerna för 2007–2013 i förening med artikel 16 d i gruppundantagsförordningen), och som enligt kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 av den 15 december 2006 om tillämpningen av artiklarna 87 och 88 i fördraget på statligt stöd till små och medelstora företag som är verksamma inom produktion av jordbruksprodukter och om ändring av förordning (EG) nr 70/2001 ([4]), kan anses förenligt med artikel 107.3 c i EUF-fördraget.

(36) Enligt den ordning som inrättades genom förordning (EG) nr 1860/2004 om stöd av mindre betydelse förefaller det däremot som om kumulering av stödet av mindre betydelse och de belopp som täcker 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar inte är utesluten. Detta kan man sluta sig till av skäl 7 i förordning (EG) nr 1860/2004, där följande anges: ”Regeln om stöd av mindre betydelse påverkar inte företags möjligheter att få annat statligt stöd som har godkänts av kommissionen eller som omfattas av en gruppundantagsförordning, även för samma projekt.” Naturligtvis måste tillämpningsvillkoren för förordningen och särskilt stödtaket på 3 000 euro iakttas, varför stöd som överskrider tröskeln på 3 000 euro inte kan omfattas av förordning (EG) nr 1860/2004, och detta gäller hela stödbeloppet. Enligt artikel 6.2 i förordning (EG) nr 1535/2007 är kumulering möjlig fram till sex månader efter det att den förordningen trätt i kraft, dvs. till och med den 30 juni 2008. Efter den dagen ska bestämmelserna i förordning (EG) nr 1535/2007 tillämpas.

VI.2 **Stödets laglighet**

(37) Den stödordning som har godkänts av kommissionen med ärendenummer NN 48/2003 anmäldes och godkändes för perioden den 31 januari 2003–31 januari 2007. Kommissionen konstaterar emellertid att Belgien har fortsatt att tillämpa stödordningen efter den 1 februari 2007 utan att anmäla detta till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Stödordningen utgör således olagligt statligt stöd efter den 1 februari 2007.

VI.3 **Stödets förenlighet**

(38) Enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget kan stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner anses vara förenligt med den gemensamma marknaden, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset.

([1]) Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål C-730/79, *Philip Morris Holland BV mot Europeiska gemenskapernas kommission* (REG 1980, s. 2671).

([2]) Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål C-102/87, *Franska republiken mot Europeiska gemenskapernas kommission* (REG 1988, s. 4067).

([3]) EUT L 337, 21.12.2007, s. 35.

([4]) EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

(39) Den ifrågavarande stödordningen avser stöd som ges i form av subventionerade tjänster och täcker alla kostnader för bortskaffande, transport, bearbetning och destruering av döda djur på jordbruksföretag i Vallonien.

(40) När det gäller perioden den 31 januari 2002–31 december 2003 fastställde kommissionen i sitt beslut i ärende nummer NN 48/03 att stödordningen kunde omfattas av undantaget i artikel 107.3 c i EUF-fördraget. Som det förklarats ovan hade de belgiska myndigheterna emellertid åtagit sig att för perioden efter den 1 januari 2004 göra ändringar i den anmälda stödordningen för att göra den förenlig med TSE-riktlinjerna, som var tillämpliga från och med den 1 januari 2004. De belgiska myndigheterna skulle särskilt se till att stödet endast täckte 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar (återstoden av kostnaderna skulle bäras av jordbruksföretagen) och senast i mitten av december 2003 styrka för kommissionen att de nödvändiga ändringarna hade förts in i stödordningen.

(41) Detta krav angavs i TSE-riktlinjerna, som utgjorde den då tillämpliga lagstiftningen. I punkt 29 i TSE-riktlinjerna angavs följande:

”29. Från och med den 1 januari 2004 och tills vidare får medlemsstaterna bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för bortskaffande av döda djur som måste bortskaffas, och upp till 75 % av kostnaderna för destruering av sådana djurkroppar; […]”.

(42) I punkterna 30 och 31 i TSE-riktlinjerna föreskrevs ett undantag från bestämmelsen om att stödet endast kunde täcka upp till 75 % av kostnaderna för destruering av döda djur:

”30. Alternativt får medlemsstaterna bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaderna för avlägsnande och destruering av djurkroppar om stödet finansieras genom en avgift eller genom obligatoriska bidrag som är avsedda att finansiera destruering av sådana djurkroppar, på villkor att sådana avgifter och bidrag begränsas till köttsektorn och åläggs denna direkt.

31. Medlemsstaterna får bevilja statligt stöd upp till 100 % av kostnaden för avlägsnande och destruering av döda djur om det är obligatoriskt att utföra TSE-test på de döda djuren i fråga.”.

(43) Det bör påpekas att de belgiska myndigheterna inom ramen för granskningen av ärende nummer NN 48/03 aldrig gjorde gällande att ett av dessa undantag kunde vara tillämpligt.

(44) TSE-riktlinjerna upphävdes den 1 januari 2007, såsom det anges i punkt 194 c i riktlinjerna för 2007–2013. I enlighet med punkt 134 i riktlinjerna för 2007–2013 kommer kommissionen att förklara att statligt stöd för TSE-test och för avlivade eller självdöda djur är förenligt med artikel 108.3 c i EUF-fördraget om det uppfyller samtliga villkor i artikel 16 i förordning (EG) nr 1857/2006.

(45) Artikel 16 i förordning (EG) nr 1857/2006 ändrar inte i sak bedömningen av det stöd som beviljats för bortskaffande och destruering av döda djur. Liksom i TSE-riktlinjerna föreskrivs i artikel 16.1 d i förordningen att stöd på upp till 100 % av kostnaderna för bortskaffande av avlivade eller självdöda djur, och 75 % av kostnaderna för destruering av sådana djurkroppar betraktas som förenligt med den inre marknaden. I artikel 16.1 e och f föreskrivs möjligheten att i stället för ett tak på 75 % tillämpa en stödnivå på 100 % i följande fall: i) om stödet finansieras via avgifter eller obligatoriska bidrag till finansieringen av destrueringen av sådana djurkroppar, förutsatt att sådana avgifter eller bidrag är begränsade till och direkt påläggs köttsektorn, eller ii) om det är obligatoriskt att utföra TSE-test på djuren i fråga.

(46) Eftersom de nya bestämmelserna (riktlinjerna för 2007–2013 och förordning (EG) nr 1857/2006) inte i sak har ändrat situationen jämfört med de tidigare bestämmelserna (TSE-riktlinjerna), bör bedömningen av ärendet mot bakgrund av de tillämpliga EU-bestämmelserna vara den samma för hela den berörda perioden (dvs. från och med den 1 januari 2004 fram till i dag).

(47) Som det har betonats ovan åtog sig de belgiska myndigheterna inom ramen för granskningen av ärende nummer NN 48/03 att göra ändringar i stödordningen så att stödet för att täcka kostnaderna för destruering av djurkroppar inte skulle överstiga 75 % av nämnda kostnader från och med den 1 januari 2004. Under granskningen av förevarande ärende har de belgiska myndigheterna dock inte förnekat att de har underlåtit att göra de ändringar i den statliga stödordningen som de hade åtagit sig.

(48) Vidare har de belgiska myndigheterna inom ramen för detta ärende upprepade gånger (t.ex. i en skrivelse av den 27 november 2008) hävdat att det andra av de undantag som nämns i skäl 42 de facto är tillämpligt och att stödet kan täcka upp till 100 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar. Enligt de belgiska myndigheterna motiveras undantaget av den omständigheten att det var obligatoriskt att utföra TSE-test på alla döda djur (punkt 31 i TSE-riktlinjerna och artikel 16.1 f i förordning (EG) nr 1857/2006). Inga uppgifter som styrker detta påstående har emellertid lämnats in.

(49) Det huvudsakliga argument som Belgien har anfört till stöd för sitt påstående är att skyldigheten att utföra dessa test föreskrivs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 999/2001 av den 22 maj 2001 om fastställande av bestämmelser för förebyggande, kontroll och utrotning av vissa typer av transmissibel spongiform encefalopati ([1]). Detta argument kan emellertid inte godtas. Enligt den förordningen är de vallonska myndigheterna nämligen skyldiga att utföra TSE-test på döda djur enligt följande:

— Mellan den 1 juli 2001 och den 31 december 2008, på alla döda nötkreatur på jordbruksföretagen som är äldre än 24 månader.

— Från och med den 1 januari 2009, på alla döda nötkreatur på jordbruksföretagen som är äldre än 48 månader. En medlemsstat får emellertid besluta att fortsätta att utföra test på yngre nötkreatur som är mellan 24 och 48 månader.

(50) Skyldigheten att utföra test föreligger följaktligen endast för djur från en viss ålder (24 månader för perioden den 1 juli 2001–31 december 2008 och 48 månader efter denna period). Vad som är ännu viktigare är att denna skyldighet endast gäller nötkreatur. Det är inte obligatoriskt att utföra TSE-test på döda djur av andra arter på jordbruksföretagen (svin, hästar, fjäderfän etc.). Av de uppgifter som lämnats av de belgiska myndigheterna (skrivelse av den 27 november 2008) framgår att antalet djurkroppar för vilka detta undantag eventuellt skulle kunna tillämpas i enlighet med bestämmelserna i förordning (EG) nr 999/2001 motsvarar mindre än 20–25 % av de totalkostnader som uppkommit för döda djur som hanterats inom ramen för tjänsteavtalet. Endast de kostnader som har ett absolut samband med den skyldighet att utföra TSE-test som föreskrivs i förordning nr 999/2001 kan således betraktas som förenliga, förutsatt att det är möjligt att exakt fastställa kostnaderna.

(51) Kommissionen konstaterar även att det första undantaget, enligt vilket kostnader för bortskaffande och destruering av djurkroppar kan täckas upp till 100 % via avgifter eller obligatoriska bidrag inom köttsektorn, inte är tillämpligt i förevarande ärende. De belgiska myndigheterna har aldrig åberopat detta undantag och har inte heller lagt fram något som visar motsatsen.

(52) Mot bakgrund av det ovanstående drar kommissionen slutsatsen att det stöd som syftar till att täcka mer än 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar inte är förenligt med den inre marknaden enligt TSE-riktlinjerna eller riktlinjerna för 2007–2013, med undantag för kostnader som direkt kan knytas till hanteringen av djurkroppar för vilka det föreligger en skyldighet att utföra TSE-test.

(53) Med beaktande av den omständigheten att kommissionen har godkänt stödordningen till och med den 31 januari 2007 på grundval av de belgiska myndigheternas åtaganden att göra ändringar i stödordningen för att uppfylla kraven i TSE-riktlinjerna från och med den 1 januari 2004, och eftersom de nämnda myndigheterna inte har uppfyllt dessa åtaganden, drar kommissionen slutsatsen att det stöd som getts för åtgärderna och som var avsett att täcka mer än 75 % av kostnaderna för destruering av djurkroppar har missbrukats, åtminstone när det gäller stöd som inte varit avsett att kompensera för skyldigheten att utföra TSE-test.

(54) Enligt artikel 14.1 i förordning (EG) nr 659/1999 ska olagligt statligt stöd som är oförenligt med den gemensamma marknaden återkrävas från mottagarna. Detta mål är uppnått när mottagarna, dvs. de företag som är de faktiska mottagarna av stödet, har återbetalat stödet i fråga samt eventuell dröjsmålsränta.

(55) Detta beslut bör genomföras med omedelbar verkan, särskilt när det gäller återkrav av alla de enskilda stöd som beviljats enligt stödordningen, med undantag för stöd som har beviljats för särskilda projekt som när det beviljades uppfyllde samtliga villkor i förordningen om stöd av mindre betydelse, eller i undantagsbestämmelserna enligt artiklarna 1 och 2 i rådets förordning (EG) nr 994/98 av den 7 maj 1998 om tillämpningen av artiklarna 92 och 93 i fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen på vissa slag av övergripande statligt stöd ([2]), eller i en stödordning som godkänts av kommissionen.

VII. **SLUTSATSER**

(56) Kommissionen konstaterar att Belgien olagligen har genomfört stödet i fråga i strid med artikel 108.3 i EUF-fördraget. Eftersom stödet delvis är oförenligt med den inre marknaden, bör Belgien avsluta det och återkräva de belopp som redan har utbetalats till stödmottagarna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Det statliga stöd som Belgien har genomfört till förmån för jordbrukare i Vallonien för att täcka kostnaderna för bortskaffande och destruering av döda djur på jordbruksföretag i Vallonien är delvis oförenligt med den inre marknaden.

([1]) EGT L 147, 31.5.2001, s. 1.

([2]) EGT L 142, 14.5.1998, s. 1.

2. Endast den del av stödet som uteslutande syftar till att kompensera för jordbrukarnas skyldighet att utföra TSE-test i enlighet med förordning nr 999/2001 är förenlig, förutsatt att det är möjligt att exakt fastställa kostnaderna.

Artikel 2

Belgien ska upphäva den stödordning som avses i artikel 1.

Artikel 3

De stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 i detta beslut utgör inte stöd, om de vid tidpunkten för beviljandet uppfyllde villkoren i en förordning som antagits i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 994/98 och som var tillämplig vid tidpunkten i fråga.

Artikel 4

De enskilda stöd som har beviljats enligt den stödordning som avses i artikel 1 i detta beslut och som vid den tidpunkt när de beviljades uppfyllde villkoren i en förordning som antagits i enlighet med artikel 1 i förordning (EG) nr 994/98 eller i någon annan godkänd stödordning är förenliga med den inre marknaden upp till den högsta tillåtna stödnivån för den typen av stöd.

Artikel 5

1. Om inte annat anges i artikel 1.2 och artiklarna 3 och 4 ska Belgien vidta alla nödvändiga åtgärder för att från stödmottagarna återkräva det oförenliga stöd som avses i artikel 1 och som olagligen har betalats ut.

2. Återkravet ska ske utan dröjsmål och i enlighet med förfarandena i nationell lagstiftning, förutsatt att dessa förfaranden gör det möjligt att omedelbart och effektivt verkställa detta beslut. Det återbetalningspliktiga stödet inbegriper ränta från den dag då stödet kom mottagaren till godo fram till den dag då det återbetalas. Räntan ska beräknas på grundval av den referensränta som används vid beräkningen av bidragsekvivalenten inom ramen för regionalstöd.

Artikel 6

Belgien ska inom två månader från delgivningen av detta beslut underrätta kommissionen om vilka åtgärder som har vidtagits för att följa beslutet.

Belgien ska informera kommissionen om hur de nationella åtgärderna för att verkställa detta beslut fortskrider fram till dess att det stöd som avses i artikel 1 är helt återbetalt. Belgien ska på kommissionens begäran omgående lämna alla uppgifter om de åtgärder som redan har vidtagits eller som planeras för att rätta sig efter detta beslut samt detaljerade uppgifter om de stödbelopp och räntebelopp som redan har återkrävts från stödmottagarna.

Artikel 7

Detta beslut riktar sig till Konungariket Belgien.

Utfärdat i Bryssel den 17 november 2010.

På kommissionens vägnar

Dacian CIOLOŞ

Ledamot av kommissionen